

Dippie-dippie-doe-da: het muziekje van Peter Van de Veire

Als wij ons proberen voor te stellen wat er zich afspeelt onder de schedelpan van Peter Van de Veire verschijnt voor ons geestesog onveranderd een ouderwetse paardenmolen, die rampenfilmgevijs op hol slaat, en als een derwijs in een steeds razender tempo rondjes draait. Kleine kindertjes gillen, ouders slaan radeloos de ogen ten hemel, de muziek van de carrousel klinkt almaar luider, sneller, en waanzinniger. Hier en daar ontsnappen sissende wolkes stoom. Eén bout schiet los, dan een tweede en een derde, tot een houten hobbelpaard uit zijn hengsels schiet, rakelings langs een fooraap scheert en met een weekmakende klap een toevallig passerende polonaise van circusclowns tot pulp plettert. Tegen de lichtjes van het reuzenrad zien we nog het silhouet van een eenzame, rondwikkende clownschoen opstijgen, en... *cut!*

De neerslag van die denkprocessen, de chaotische orgie van kluchtigheid, lichte muziek en anderzortig vertier die 'Peter Live' heet, heeft na enkele tropenjaren toch weer aanknopning gevonden met het grote publiek. Van de Veires met veel bombarie aangekondigde hitzender MNM kan daarentegen maar heel matige luistercijfers voorleggen. Leidt dat tot druk en stress, of tot de gelatenheid die je zou verwachten van iemand die als jongen naar het kloostereven hunkerde?

Peter Van de Veire (*luchtje*) «Ik heb dat blijkbaar iets te vaak en iets te luid gezegd. Ik schets de omstandigheden: ik ben opgegroeid in Waarschoot, een plattelandsparochie met in het midden een grote,

mooie kerk. De doden werden rond die kerk begraven, en de kindjes werden tegen de kerkhofmuur gemaakt (*lucht*). Ik heb er zelf ook uren gesleten: de Chirolokalen lagen naast de kerk, wij speelden *polis en dief* tussen de zerken. Later ben ik er talloze keren naar de mis geweest en gaan biechten. Toen ik negen, tien jaar was heb ik een tijdlang gedacht dat ik wilde intreden. Een echte roeping kan je 't niet noemen, denk ik, ik heb nooit 'het licht' gezien. Ik was wel gefascineerd door alles wat rónnd het geloof hing: de geuren, met name. Als ik nu een kerk binnenstap, word ik nog altijd getroffen door die mengeling van kaarsen, wierook, en ongewassen pastoors (*lucht*).

»Ik was op die leeftijd erg beïn-

vloedbaar en het katholicisme was gewoon alomtegenwoordig. Ik herinner me Maurice Baekelandt, een proost van de Chiro die er als een stripfiguur uitzag en met brede gebaren verhalen vertelde, over (*gal-mend*) Jezus! Die water in wijn veranderde! Ik begon me te verdiepen in die verhalen en ik dacht: 'Shit, sommige van die gasten zijn met niets anders bezig, en ze dragen ook nog eens plezante kleren – ik hees mezelf op het podium ook wel 's in een monnikspij. Dat wil ik ook.'

»Het was de tijd dat pastoors nog een beetje rocksterren waren, niet veel later was dat om zeep.»

HUMO En nu al helemaal: bekijk je die vrome jaren door een andere bril, nu de pedofilieschandalen aan het licht komen?

Van de Veire «Nee: ik heb nooit moeten knielen voor pastoors, of toch niet in besloten kring (*grinnikt*). Misdienaar ben ik nooit geweest, maar ik heb wel jaren in het kerkkoor gezeten. Maar daar had ik bescherming: mijn vader zong ook in dat koor.»

HUMO In Waarschoot, met die mooie kerk in het midden, moeten de schandalen toch zijn ingeslagen als een bom?

Van de Veire «Vooraf bij de oude mensen, denk ik, die verknocht zijn aan hun geloof. Jonge mensen had-

den het al lang zien aankomen – zeker degenen die al 's een boek van Tom Lanoye hadden gelezen. En hoe oud zijn die 'kom eens naar mijn kamer'-mopjes niet? Het is alleen zo ... *in your face* omdat het maar blijft komen. Je vraagt je af: 'Zijn ze echt allemaal zo?'

HUMO Voel je je verraden door het instituut waarvan je toch lang in de ban was?

Van de Veire «Neuh, daarvoor geloofde ik al te lang niet meer. Want op den duur werd ik kritischer, ik begon te lezen en dacht: 'Jamaar mannen, alles wat jullie mij vertellen is *dikke zever*.' Daar werd ik opstandig van. Maar ik heb nog altijd bewondering voor mensen die zich kunnen verliezen in een godsdienst, hoor. Ik zou ook graag een reling hebben om me aan vast te houden wanneer het begint te stormen.»

HUMO Vind je dat Léonard het recht heeft om hardop te zeggen dat homo's abnormaal zijn en dat aids een immanent rechtvaardige ziekte is?

Van de Veire «Da's een moeilijke. (*Denkt na*) Als ik nu 'nee' zeg ontneem ik mezelf ook het recht op stommititeiten – er komt ongetwijfeld een dag dat ik één onnozelheid te veel uit mijn botten ga slaan.

»Je moet het eigenlijk gewoon laten gebeuren: hoe meer flauwekul Léonard verkondigt hoe meer mensen zullen zeggen: 'onnoze-laar'.»

HOOGMIS VAN DE MUZIEK

HUMO Klopt mijn aanvoelen dat je religieuze ambities niet zozeer te maken hadden met de fundamenten van het geloof, als wel met het showaspect van de liturgie?

Van de Veire «Natuurlijk. Ik gebruik niet toevallig elke dag dat galm-effect in mijn radioprogramma. Toen ik in 1999 bij 'De Afrekening' begon, heb ik me afgevraagd: 'hoe wil ik klinken?' en heb ik gewoon teruggegrepen naar mijn jeugd, toen ik zelf nog graag in monnikspij rondliep. Ik heb 'De Afrekening' ook een aureool gegeven door het 'de heilige lijst' te dopen. Iederéén heeft rituelen nodig, en liefst met een hoog showgehalte: dat hebben de katholieken veel beter begrepen dan de protestanten.»

HUMO Je hebt wel iets weg van een bevlogen predikant als je op 't podium van 'Peter Live' kruipt.

Van de Veire (*lucht luid*) «Een op-

perpriester van de showbizz! Ik had er zo nog niet over nagedacht maar eigenlijk is dat vrijdagavondentertainment ook een eucharistieviering, een hoogmis van de plezante muziek: 'Mannen, zet u. Ga af en toe rechtstaan. We gaan 's goed vieren.' En (*Miguel*, red.) Wiels is mijn misdienaar: zo klopt het plaatje helemaal. Hij is nog niet naar mijn kamer moeten komen, en dat gaan we ook zo houden (*lucht*).»

HUMO Je gaat als een razende tekeer op het podium: vergt het veel energie om je op te laden voor die vertoning?

Van de Veire «Zo van (*zagerig*): 'Allez Van de Veire, 't is vrijdag, gooi uzelf nog 's samen'? Nee, want dan moet je er niet aan beginnen. Een wielertoerist zucht toch ook niet: 'Ik heb morgen een dag vrij, zal ik de Mont Ventoux 's oprijden?' 'Peter Live' is een soort topsport, je leeft er naartoe.»

HUMO In hoeverre is die heen en weer hossende Peter van 'Peter Live' een verlengstuk van jezelf?

Van de Veire «Ik vergroot aspecten van mijn persoonlijkheid uit. Ik heb een heel donkere, negatieve kant: die leent zich niet tot vrijdagavondshows, mijn enthousiasme, naïeve kant wél. Ik pomp dat stukje van mezelf op en laat het na de show ook weer leeglopen. Stel je voor dat ik in mijn privéleven zo door de gangen zou lopen: (*met showbizzgalm*) 'Goeiemorgen iedereen! Lekkerrrrrrr geslapen?' Dat zou verschrikkelijk zijn.»

HUMO Zulke mensen bestaan.

Van de Veire «Ja, ik ken ook zo iemand: een muziekmotor. Die loopt hier door de gangen en zegt (*hysterisch*) 'Supersupersuper!' In het begin dacht ik: 'Wat een *faker* ben jij?' Maar het gekke is dat die mens écht zo is, het is elke dag carnavaal in zijn hoofd.

«Ik neem af en toe gas terug, als ik mezelf bezig zie denk ik al snel: 'Oei, dat had *minder* gekund.' En als ik een band heb aangekondigd, trek ik om de een of andere reden altijd een dwaze smoel, ik trek mijn lippen op een heel *euuhm...* irritante manier samen. (*lucht*) Ik probeer er van af te raken, maar dat lukt niet altijd.»

HUMO Wat voel je dan? Schaamte? Gaan je tenen krullen?

Van de Veire «Nee, geen schaamte. Je leert op den duur naar jezelf kijken op een objectieve manier, evaluerend haast. En ik heb al vroeg ontdekt dat ik het préttig vind ▶

‘Ik lig weleens in foetushouding te hopen dat de wereld vergaat. Met mij erbij, als het even kan’

Peter Van de Veire

► op een verhoog te staan. Ik voelde nooit ongezonde stress als ik iets moest voordragen in de klas, terwijl je andere jongens zag sterven.»

HUMO Wat is het fundamentele verschil tussen jou en die klasgenoten?

Van de Veire «Als ik presenteer, kan ik in mezelf kijken: ik zie voortdurend beelden, ideeën, zinnen door mijn hoofd flitsen. Ik zie het raderwerk in mijn hoofd draaien. Zoals in die film van Charlie Chaplin, 'Modern Times': als het goed gaat, ben ik die grote tandwielen die perfect in mekaar rollen, één vloeiende beweging. Maar soms verzeilt er een Charlie Chaplin in

moet zeggen, zelfs tijdens radio-spelletjes.»

HUMO Uit faalangst?

Van de Veire «Nee, uit een drang om je verhaal zo juist mogelijk te vertellen.»

HUMO Je bent niet bang dat je zonder zo'n draaiboek door de mand zou vallen?

Van de Veire «Dat is al gebeurd. Het grappige is: elke keer als het dreigt fout te lopen, moet ik aan 'In de gloria' denken. Ken je die sketch met Tom Van Dyck als presentator die de slappe lach krijgt omdat zijn praatgast met een onwaarschijnlijk hoog piepstemmetje spreekt? Als zo iets écht zou gebeuren weet je:

'Ik denk niet dat ik een echte roeping had vroeger, maar ik was wel gefascineerd door alles wat rond het geloof hing, met name de geuren. Als ik een kerk binnenstap, word ik nog altijd getroffen door die mengeling van kaarsen, wierook en ongewassen pastoors.'

het mechaniekje en blokkeert de boel: dan heb ik een probleem. Gelukkig gebeurt dat niet te vaak.»

HUMO Dat lijkt erg veel op depersonalisatie: een ernstige psychiatrische stoornis.

Van de Veire (lachje) «Zo ver zou ik het niet drijven, maar als ik op het podium sta, ben ik me heel bewust van mezelf en mijn ... zijn. Als presentator ben je je eigen regisseur. Nog meer dan in het gewone leven.»

HUMO Je staat in je wijde omgeving bekend als een controlefreak.

Van de Veire «Ik heb geleerd om dingen uit handen te geven, maar wat ik doe, doe ik ten volle. Mijn radioprogramma's zijn tot in de kleinste details voorbereid: ik maak niet zomaar een script met kernwoorden, ik tik het helemaal uit. Ik weet op voorhand perfect wannéér ik wát

'Gast, uw carrière is voorbij.' Wel, dat flitst vaak door mijn hoofd als ik onzeker ben: vanavond zal 't de laatste keer zijn, ik ga het helemaal verbrodden, ik ga vallen en per ongeluk het kleed van de vrouw naast mij van haar lijf scheuren, dat ze daar in haar blootje staat...'

»Voor de eerste aflevering van dit seizoen hebben ze mij vanuit de nok naar beneden getakeld. Door de warmte van de spots was ik nat van het zweet en zo van slag dat ik me geen letter van mijn tekst herinnerde. Ik weet nog altijd niet waarom, maar ik heb dan maar gezegd: 'Alsof God zélf neerdaalt.' Dezelfde milliseconde dacht ik al: 'Kalf, vergelijk uzelf toch niet met god!' Ik blokkeerde, maar ik heb er nog snel-snel bijgezegd: 'Maar dan in 't klein, dames en heren: Miguel Wiels!' Gelukkig heb ik dát talent dan wel, om in opperste nood alert

te blijven. Ik kom altijd op mijn pot te terecht: gooi mij bij de Taliban en ik zal wel een klapke doen met die mannen.»

HUMO Je bereidt alles grondig voor, maar in 'Peter Live' wil je tegelijkertijd de indruk van chaos wekken.

Van de Veire «'Peter Live' is als een hangbrug over een ravijn, waar al eens een plank ontbreekt. Af en toe schiet je heen dan door zo'n gat.

»Er is een duidelijke lijn, maar hier en daar ontbreekt er een puzzelstukje en zeggen we: we zullen wel zien wat er gebeurt.»

HUMO Heb je een voorbeeld in je hoofd als je over het podium van 'Peter Live' dendert?

Van de Veire «Ik was altijd fan van Willem Ruis en de Hollanders: Ron Brandsteder en de jonge Paul de Leeuw, toen die nog krullen had. De Leeuw was fris en nieuw, Ruis en Brandsteder degelijk maar enthousiast. Ik kijk af en toe nog 's op YouTube: was het wel zo straf als ik het me herinner? En ja, Willem Ruis wás straf, ook al gutste het zweet in beekjes van zijn lijf. Ruis was het type dat zich moest opwinden voor hij opging: een heel getormenteerde ziel, die het moest hebben van het publiek. Als de mensen weer naar huis waren, ging ook bij hem het licht uit. Maar zijn manier van werken blijft een voorbeeld. Als je die klasse kan combineren met de jongensachtigheid van Walter Capiau krijg je een mooi verhaal.»

HET ZWARTE BEEST

HUMO Je zei daarnet dat je ook een negatieve, donkere kant hebt. Probeer je al dertelend je demonen klein te houden?

Van de Veire «Nee, zo erg is het niet. Maar iedereen heeft toch van die dagen? Ik lig soms letterlijk in foetushouding in mijn bed te hopen dat de wereld vergaat, 'mét mij erbij, alstublieft'. Dat kan mij écht *euhm*... overkomen, als gevolg van nare dingen die ik meemaak, en fysieke en mentale vermoeidheid. Maar dat wil niet zeggen dat ik me straks onder de trein ga gooien: het blijft bij groteske gedachten, dat is de *drama queen* in mij – nog zo'n aspect van mezelf dat ik niet moet uitvergroten.

»(Denkt na) Heel gek, maar ná examens dacht ik ook wel 's: 'Nu zou ik het liefst van al dood zijn.' En februari en maart zijn altijd gevaarlijke maanden, als de donkerste echt

uitzichtloos begint te lijken. Door dat 'Peter Live' dan voorbij is heb ik plots ook veel meer tijd om na te denken, mijn hoofd en lichaam – ongelooflijk hoe slim die zijn – hebben dat door en zeggen: 'Aha', we zullen het 's over Het Leven hebben.'

»Maar voorlopig is het me nog niet te veel geworden, ik heb nog nooit 's morgens de telefoon gepakt en gezegd: 'Ik kom niet.' Ik kan trouwens niemand bellen, want iedereen ligt dan nog te slapen (*lacht*). Ik ben er wel al een paar keer heel dicht bij geweest, op momenten dat het privé niet goed ging: ik begon overdag spontaan te janken, zoals vrouwen en kinderen dat ook kunnen. Dat ik wist: opletten, want anders gaat dit niet goed aflopen. Maar als ik Filip Meirhaeghe en Carl Huybrechts bij Goedele hoor praten over hun depressies, zijn er toch veel dingen die ik níét herken. Tot niets in staat zijn, opstaan, aan tafel gaan zitten en zuchtend weer in bed gaan liggen: dat heb ik nog nooit gehad, en ik hoop dat het mij nooit overkomt.

»Ik herken het wel steeds vaker bij mensen rond mij. Ik kan daar heel droevig van worden: 'Amai, het moet erg zijn om voortdurend met zulke gedachten rond te lopen.' Ik heb blijkbaar genoeg energie om mijn zwarte beest in zijn kooi te houden.»

HUMO Welk beeld hebben mensen van jou, denk je?

Van de Veire «'Er is een flinke hoek van Peter Van de Veire, hij kan entertainen én soms op de zenuwen werken.' Dat is, ongeveer, wat mensen van mij kunnen verwachten. En dat ze weten wat ze kunnen verwachten is voor een publiek érg belangrijk: houvast is goed. Mensen willen verrast worden, maar het moet geloofwaardig blijven.»

HUMO In hoeverre heb jij zelf je imago geboetseerd?

Van de Veire «Ik schets even de tijdslijn: als kind was ik altijd heel rustig. Mijn ouders zullen ook zeggen: 'Peter was *nen* brave, die soms rare dingen deed.' Ik verfde mijn haar blond en ik ging naar de Chiro met twee verschillende kousen. En zo heb ik op een gegeven moment ontdekt dat ik het leuk vond dingen te doen die een ander niet doet. Het is een beetje gegaan zoals bij een jongen die zijn eerste sigaret rookt, en het zo lekker vindt dat hij er nog één rookt, en dan nog één, en nog één. Ik voel mijn imago niet ►

Peter Van de Veire

aan als kunstmatig, het is gewoon zo gegroeid. Ik merk wél dat ik beter doseer dan vroeger. Als ik nog altijd even hard zou razen en tieren als tien jaar geleden zouden ze me al lang in een dwangbuis hebben afgevoerd.»

HUMO 'Peter Live' baadt een beetje in de sfeer van een bonte avond, zeker omdat je artiesten van diverse pluimage in één en dezelfde uitzending propt.

Van de Veire «Het programma is vanaf het begin opgevat als een verlengstuk van wat er zich in mijn hoofd afspeelt, en mijn muzikale smaak is eclectisch.»

HUMO Zo kwam het dat Admiral Freebee op het einde van een aflevering even niet goed wist: willen ze nu echt dat ik mee de polonaise ga dansen?

Van de Veire «Die moet dat vooral níét doen: dat is precies de sterkte van het programma, en van *den admiraal* heb je altijd het gevoel dat hij niet op zijn gemak is. Natuurlijk voelt hij zich iets meer thuis tussen een paar duizend stinkende jongeren in de Marquee op Werchter, dan bij ons, tussen 700 stinkende iets-minder-jongeren.

»Ik ben opgegroeid met Demis Roussos en de Zangeres Zonder Naam. Later ben ik via The Beatles terechtgekomen bij harde gitaarmuziek. Maar ik kan evengoed loos gaan op de nichterigste platen uit de homo top-100. Ik heb bergen respect voor Christoff, zonder greintje ironie. Ook al moet ik soms heel hard lachen om de manier waarop Christoff bepaalde dingen dóét: hij scoort waanzinnig goed in Duitsland en hij weet waar hij mee bezig is.»

HUMO Schat je Christoffs 'Auch das geht Klar' op muzikaal vlak even hoog in als 'Rags 'n Run' van Admiral Freebee?

Van de Veire «Goh. Gitaristen zullen me nu doodschieten, maar 'Blackbird' van de Beatles is één van de strafste nummers aller tijden, maar tegelijk onwaarschijnlijk eenvoudig. De grootste wereldhits zijn bijna stoemelings geschreven.»

HUMO Een nummer van Christoff ontstaat niet vanuit de innerlijke noodzaak van de artiest, maar op het sales departement van de platenfirma.

Van de Veire «Wij kunnen het hier met z'n tweeën héél belangrijk zit-

ten vinden dat een nummer geschreven is door Paul McCartney nadat die een tijdje in zijn bloetje onder een zomervilg had zitten mijmeren, maar eigenlijk telt alleen: wat voelt een luisteraar als ie de muziek hoort? Ik heb onlangs *crème brûlée* uit een pakje gemaakt – een grote zonde, ik weet het, maar ik ben er zeker van dat de meeste mensen dat toch niet merken. Het was een *goei* pakske.»

21.000 EURO PER MAAND

HUMO Heb je soms het gevoel dat je je gouden jaren al achter de rug hebt?

Van de Veire «Nee. Er is al héél veel goeds geweest en ik hoop dat er nog veel goeds zal komen. En vergis je niet over die gouden jaren: ik heb enorm afgezien bij Studio Brussel. Bij 'De Afrekening' werd ik in het begin afgebrand door de luisteraars, die maar niet konden verkroppen dat Stefan Ackermans na 57 jaar plaats ruimde voor een *monkey* van Ketnet. Dat was zelfs bij Studio Brussel een item, weet ik van mijn toenmalige redacteur: ze hadden er geen goed oog in.»

HUMO Daarna kwam de tijd dat alles wat je aanraakte in goud veranderde.

Van de Veire «Ik ben blij dat dat niet meer zo is: het klópte niet. Er werden dingen geschreven waarvan ik dacht: dit gaat niet over mij, maar over een figuur die jullie gecreëerd hebben. De media vergroten dingen uit, maar ik had mezelf al uitvergroot – zo heftig ben ik nu ook weer niet.»

HUMO Maar heb je niet duchtig meegetekend aan die karikatuur door met een pluim in je gat over de Grote Markt van Brussel te paraderen?

Van de Veire (*denkt kort na*) «Het rare is: als je dat doet bij Studio Brussel kom je daar mee weg. Als je dat doet bij MNM, zeggen ze: 'Gaat het een beke?'»

HUMO Is het moeilijker om cool bevonden te worden als je niet langer onder het het StuBru-logo staat?

Van de Veire «Ik vraag me nooit af of ik wel cool genoeg ben, wél of de bouwvakker die MNM loeihard door zijn werfradio laat schallen zich amuseert. Die bouwvakker luisterde vroeger wellicht niet naar Studio Brussel omdat hij dat pretentieuze,

'Als ik presenteer, kan ik in mezelf kijken. Ik zie voortdurend beelden, ideeën, zinnen door mijn hoofd flitsen. Ik zie het raderwerk in mijn hoofd draaien.'

ongewassen beren vond – wat ook niet waar is: ik ben uit een arbeidersbroek geschud. (*lachje*)

»Het klopt wel dat de context waarin je werkt beïnvloedt hoe mensen over je denken. Maar goed, ik denk dat de kritiek stilaan geluwd is: het programma marcheert en er kijken meer dan voldoende mensen.»

HUMO Ik hoor toch nog gemopper over de krampachtige joligheid, het opgeklopt sfeertje van toffe jongens-onder-mekaar.

Van de Veire «O, dat? Eerlijk: dat zijn details. Wij maken een programma waarmee mensen zich kunnen amuseren op vrijdagavond. En een journalist die daar een vernietigende kritiek over schrijft: misschien heeft die mens net de ver-

keerde kaas tussen zijn boterham gekregen, of had zijn baas hem gezegd dat het maar 's gedaan moet zijn met positieve recensies.»

HUMO Onlangs kreeg je kritiek uit onverwachte hoek, toen je boekhouding onderwerp was van een parlementair debat. Vlaams parlements lid Carl Decaluwé had enkele facturen uit de dossierkasten van het Rekenhof geplukt, tijdens een soort queeste naar de kostenstructuur van MNM.

Van de Veire (*grinnikt*) «Ik zat – letterlijk – in mijn badjas achter mijn computer, toen ik dat nieuws hoorde. Ik hing aan de lijn met een collega: 'Proficiat. Ge boert precies niet slecht?' Ik: 'Pardon?' En hij vertelde dat verhaal van die facturen. Echt: ik ben de grootste *sissy* aller

zelfstandigen. Ik draag belachelijk veel bij aan de sociale zekerheid, en maar goed ook.»

HUMO 'VOF God en Zonen', zo bleek je vennootschap te heten.

Van de Veire «Een vlaag van milde en misbegrepen ironie – ik heb niet eens zonen. Maar het was schrikken dat ik plots gebruikt werd als stormram bij een charge op de VRT. Achteraf zei Decaluwé: 'Van de Veire factureert marktconforme bedragen.' Waarom moet hij keet schoppen als hij achteraf besluit dat er geen probleem is? Stemmingmakerij, dat is het enige wat ik kan bedenken.»

HUMO Uit telwerk van het weekblad Knack – dat je facturen gretig publiceerde – bleek dat jij 968 euro per werkdag aantekende, of

21.000 euro bruto per maand: loon naar werken?

Van de Veire (*gedecideerd*) «Gezien de context: ja. We zijn bij de opstart van MNM letterlijk met een wit blad begonnen, we hebben heel snel moeten werken doordat de plannen voortijdig zijn uitgelekt én – vergeet niet – ik ben aan de muur genageld toen ik mijn overstap bekendmaakte. Bij mijn job komt heel wat druk kijken, waardoor dat bedrag op dat moment geoorloofd was. Maar voor de rest communiceer ik niet over mijn loon – dat mag ik trouwens contractueel ook niet.»

HUMO Decaluwé bekampt de openbare omroep al enige tijd met een zekere hardnekkigheid. Ziet hij – met de onderhandelingen over de nieuwe beheersovereenkomst in het verschiep – MNM als de achilleshiel van VRT?

Van de Veire «Toegegeven, het is een brede hitradio, en dus populairder dan Radio 1 en Klara, maar we passen duidelijk in de openbare omroep. De VRT bereikt via MNM een publiek dat we anders niet zouden bereiken, en dat zou niet stroken met onze 'grondwet': dat we elke Vlaming moeten kunnen bedienen. De VRT werkt anders dan commerciële zenders, zeker wat onze nieuwsuitzendingen betreft. Geen MNM betekent: geen nieuws voor een hele grote groep Vlamingen, want die verhuizen niet zomaar naar Radio 2 of Studio Brussel.»

HUMO Is MNM niet in de eerste plaats een advertentiefuik?

Van de Veire «Piet Van Roe hééft toegegeven dat de VRT geld verdient met MNM, en dat mag ook van het mediadecreet. Het alternatief is de winkel opdoeken of meer belastinggeld toegestopt krijgen, en dan komt er wéér kritiek. Maar die zal er áltijd zijn. Zelfs over 'Dos cervezas' was er een polemiek: 'Met ons belastinggeld? Schandalig!' Tom Waes heeft er wel voor gezorgd dat een zomer lang polonaises door Vlaanderen trokken, waardoor sommige mensen de dag nadien misschien met een iets lichter gemoed bij Volvo aan de band stonden.»

HUMO MNM mág geld opbrengen, maar doet dat onvoldoende. Dat hoor ik toch zeggen in de Raad van bestuur: 'Er is zenuwachtigheid. De luistercijfers vallen dik tegen, de reclame-inkomsten ook.'

Van de Veire «Het merk MNM is

intussen een beetje ingeburgerd, maar ik blijf herhalen: het is een verhaal van drie, vier jaar.»

HUMO Totnogtoe vroeg je twee jaar respijt, die verstrijken over anderhalve maand.

Van de Veire «Effectief: op vijf januari bestaat MNM twee jaar, maar dan zal het niet meer de zender zijn die in 2009 van start ging. We hadden een doel voor ogen, maar dat hebben we moeten bijstellen: je kan verzinne wat je wil, maar uiteindelijk kom je in een marktomgeving terecht en werk je voor een publiek dat niet altijd even voorspelbaar is.»

HUMO Vooral de muzikale lijn is flink bijgespijkerd: er weerklinkt minder dance dan in het begin, en meer hitmuziek à la Radio Donna.

Van de Veire «Bwaah... In onze MNM1000 zit redelijk wat *dance* en met DJ's Reggy en Peter Luts hebben we toch twee Vlaamse topers in huis? Maar in het enthousiasme van de opstart hebben we misschien iets te veel drammerige programma's gelanceerd: je kan mensen doodkloppen met beats. Nu doseren we beter.»

DONNA ACHTERNA?

HUMO De nieuwste televisiespotjes leren dat MNM nu liefst niet te veel tegen de borst wil stoten, dat het een zender wil zijn die op de achtergrond zoemt, niet blèrt.

Van de Veire «En gelukkig maar. Maar we hebben de Donna-formule niet zomaar van onder het stof gehaald, als je dat bedoelt, het is een evolutie. Als mensen het gevoel hebben dat we richting Donna opschuiven heeft dat met hun referentiekader te maken: ze herkennen in onze huidige stijl positieve aspecten die Donna onmiskenbaar had.»

HUMO Die bijsturingen zijn er écht niet gekomen onder druk van de VAR? Die waren al boos omdat ze bij de oprichting van MNM niet één keer gehoord zijn.

Van de Veire «Dat er ongerustheid was lijkt me nogal normaal, want op een gegeven moment waren de cijfers aan het zakken. Maar laten we zeggen dat wij gespaard blijven van deuren over cijfers. Dat zou je op geen duur horen.»

HUMO Jullie halen momenteel een marktaandeel van 9,76%...

Van de Veire (*onderbreekt*) «Dat zou kunnen, dat weet ik niet.»

HUMO Dat meen je niet.

Van de Veire «Ik kén de CIM-cijfers niet specifiek – wij hebben hier ook interne cijfers, en het is niet makkelijk om alles uit elkaar te houden – maar ik weet dat uit de laatste meting bleek dat we gestabiliseerd zijn.»

HUMO En dat Studio Brussel het beter deed dan jullie. En dat Donna op het einde een kwart meer luisteraars had dan jullie nu.

Van de Veire «Voor zover ik er kijk op heb, stabiliseren we nu. Het moeilijke is dat de volgende meting die bekend wordt gemaakt eigenlijk over de zomer gaat: over wat discussieren we dan eigenlijk? We zijn intussen alweer een ander verhaal aan het schrijven.»

HUMO En wat is het verhaal achter het ontslag van mediadirecteur Mieke Berendsen? Dat zou een rechtstreeks gevolg zijn van het fiasco genaamd MNM.

Van de Veire «Echt waar: geen idee.»

HUMO Berendsen is de geestelijke moeder van MNM.

Van de Veire «Mieke is één van de mensen die bij mij is komen aankloppen, ja.»

HUMO Toen Piet Van Roe na het ontslag van Dirk Wauters weer 's mocht interimmen als VRT-baas schrok hij zich naar verluidt een hoedje toen hij de cijfers van MNM zag, de opvolger van zijn geesteskindje Donna.

Van de Veire «Echt waar: die verhalen kan ik niet bevestigen – ik ben nethoofd noch directeur. Er sijpelt wel 's iets door, maar ik ben uiteindelijk maar een voetsoldaat in een groot leger.»

HUMO Een luitenant, neen? Je staat met één been op de werkvloer en met het ander in de hiërarchie. En je loon...

Van de Veire «Oké: een sergeant met een betere soldij. En ik mag af en toe *goeiendag* gaan zeggen in de mess van de officieren. Ik overleg wekelijks met Rino Ver Eecke, de nieuwe baas van MNM, maar eigenlijk geef ik daar alleen mijn mening, zoals om het even welke werknemer. Rino weet gelukkig heel goed waar hij me niet mee moet lastighallen: als er *boel* is tussen Generaal A en Kolonel B ga ik me daar niet mee bezighouden. Ik moet entertainen, dát is mijn job.»

Tom Pardoens
Foto's Marco Mertens

PETER LIVE

Eén, vrijdag 19 november, 20.40